

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LUYTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii:
DRAGOȘ PROTOPODESCU
TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.53
Redacția 4-84.34

ABONAMENTE:
Comune urbane: 1 an Lei 700
5 luni 350
3 luni 175
Comune rurale: 1 an Lei 500
6 luni 250
3 luni 125

Jocul domnului Titulescu

Gladstone spunea odată că în politică nu poți fi sigur că ai dobândit o victorie definitivă asupra unui adversar decât dacă-ți supraviețuiește. D. Titulescu n'a murit încă, deci adversarii săi nu pot fi siguri că l-au biruit definitiv în domeniul său de revanșă. Se pare că fostul ministru de externe pregătește așa ceva și că a început acțiunea menită să-l-o grilezească.

Cititorii care ne-au urmărit știu bine că n'aveam obiceiul să ne ascundem după deget și să subprețim realitățile ce stau în calea felului nostru de a gândi.

Ori d. Titulescu nu e numai o realitate fizică ci și un mare talent, o mare inteligență, o mare experiență. Sunt elemente cu care trebuie contat.

Dar — deoc, nu ne interesează deocădată — d. Titulescu e singur, absolut singur în politica românească. Partidul liberal l-a debarcat — cum l-a debarcat — în August 1936.

Național-cristianii, d. Gheorghe Brătianu, d. Iorga, d. Vaida, d. Arghezi au sentimentele cunoscute pentru politica și persoana d-lui Titulescu.

Îi rămânea până acum câțiva vreme d-lui Titulescu fișa de consilier național-tărănuș. Se pare, însă, că și acela tunde să dispară. Național-tărănușii fiind gata, pentru a căpăta puterea, să-și sacrifice chiar președinții nu numai simpatizii. Prin urmare n-ai o forță politică internă — o forță pe care d-lui Titulescu revanșa visată. Căci aliatul său d. Grigore Filipescu cu al său «partid conservator», care începe în întregime într-o singură mașină turism a societății de telefoane, nu-l poate decât compromite.

Dar d. Titulescu nu se sperie de penuria forțelor politice interne de care dispune. D-na a fost doar întotdeauna omul forțelor externe. Încercă d. Titulescu să-l la revanșă. Numai că, avem impresia, de astă dată că fostul nostru ministru al afacerilor străine și-a ales prost forțele străine.

A debutat cu stângul leșind din luxul său azil elvețian spre a se întinde, la Tailloires, cu d. Litvinov. Peste două, trei zile maselele stângiste parolau pe buchi săi prieteni din U. R. S. S. și amenințau jensei persoana scumpului d-sale amic d. Litvinov.

Pe urmă d. Titulescu a plecat la Londra și l-a ținut Englezilor următorul limbaj: «dacă vreți să apărați pacea sunteți datori să așezați nu numai în ajutorul Franței ci și în al Rusiei Sovietice». Nu știu ce înțeles a făcut acest fel de a vorbi asupra Britanicilor, știu însă că la București, sovieto-filismul d-lui Titulescu a fost un fel de dus ree chiar pentru amicii săi.

Apoi d. Titulescu s'a dus la Bratislava să fie decorat, pe bună dreptate, de către echi ale căror manevre l-a surprins întotdeauna cu o căldură demnă de un ministru cehoslovac.

Întrebat a povestit în Bordeaux unde a răbit Franțușilor despre Liga Națiunilor, democrație, securitate colectivă și pacea indivizibilă.

Asadar lăsa-l pe fostul ministru al afacerilor străine, și aspirând să redeie, luând fașă poziție în cartă dintre cele două blocuri europene. D-na e pentru: bolșevism, Liga Națiunilor, democrație ș. a. m. d., deci, contra fascismului, a naționalismului, a național-socialismului ș. a. m. d.

Cu simpla particular opinii la acestea îl angajează numai pe d-na, ca aspirant al Palatului Sturza ele grevează însă libertatea de manevră a politicii externe românești. Deaceia jocul d-lui Titulescu ne apare mobil. În primul rând pentru că se sprijină pe forțe ale căror acțiuni sunt în scindare la București.

Nici Moscova, nici Parisul, nici Praga nu mai au astăzi cuvânt hotărâtor la noi.

În al doilea rând pentru că se desopele. Acum știm precis ce ar face d. Titulescu la Palatul Sturza: ne-ar infunda totul din cele două blocuri europene, ar compromite din nou legăturile abea restabilite cu Polonia, ne-ar băga cu frenezia în primul conflict european de dragul Cehoslovaciei sau al U. R. S. S.-ului, și ar aștepta salvarea — ca Niprușul — de la Liga Națiunilor cu a sa colectivă securitate. Rezultatul unei astfel de politici l-a prima adunare a sacrosanctei Ligi ne-ar fi: — ca și Abisimiei — probodul, un alt prieten al d-lui Titulescu, cel pe care-l învoacă împotriva Italianilor, d. Politia.

Să nu se mire deci cititorii dacă vom conchide că d. Titulescu joacă împotriva sa însuși, și că are toate șansele să rămână un fost ministru de externe.

MIHAIL POLIHRONIAD

Aeronautica în U. R. S. S.

de NICOLAE BOGDAN

La Rusia — sau în U. R. S. S. — a devenit aplicată în jargon post-revoluționar defuncte împărțiri a României — se deslășădă de o bucată de vreme venimul ultima senzație. Fiecare gardă a lui Lenin, al căruia în conștiința ei unicatului s'omologă de al lui Troțki, a fost lăsată la repetașă și masacrată în regiunile Academiei comuniste a fost lăsată, marșatului a fost abandonat în fața, fiind păstrat doar ca o forță de propagandă pentru imbeciliții Extremului Occident și din Extremul Orient: se vorbește de o bășcă generală, de retragere a politicii anti-revoluționale de până azi; iar dictatura comunistă e pe cale de a se converti în altă dictatură, sub președinție din a ce mai simplă a unui imperiu semi-mongol, nu mai puțin crud, gros, barbar și absurd de cât acela al lui Tamerlan cel schiop.

Alte cuvinte, o contra-revoluție în mai simplă și mai furte accepție a unui este în momentul acesta în de deslășădare peste Nistru și se spune că ea a anihilat deja toate revoluțiile din 1917.

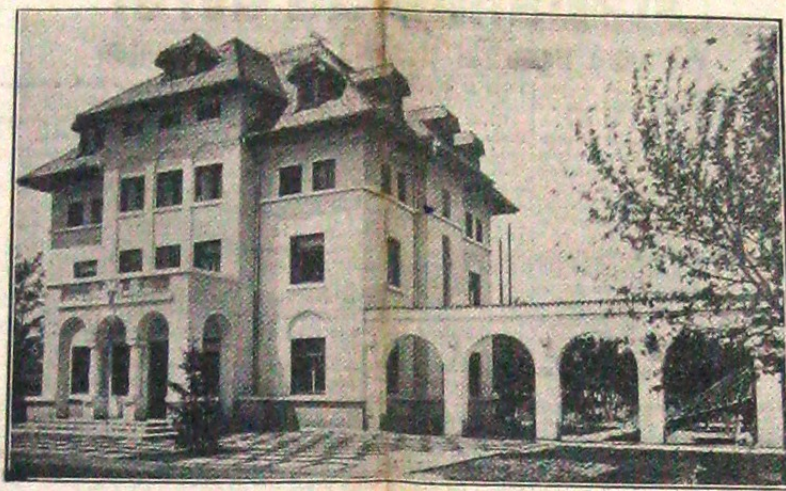
Se vorbește de asemenea de o revoluție de departe a prof de pașă dăbrând din plin în presa mondială cea creștină, bine înțeleasă. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră.

Se vorbește de asemenea de o revoluție de departe a prof de pașă dăbrând din plin în presa mondială cea creștină, bine înțeleasă. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră.

Se vorbește de asemenea de o revoluție de departe a prof de pașă dăbrând din plin în presa mondială cea creștină, bine înțeleasă. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră.

Se vorbește de asemenea de o revoluție de departe a prof de pașă dăbrând din plin în presa mondială cea creștină, bine înțeleasă. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră.

Se vorbește de asemenea de o revoluție de departe a prof de pașă dăbrând din plin în presa mondială cea creștină, bine înțeleasă. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră. Fiecare revoluție este foarte cunoscută în viața noastră.

In loc de discurs

Casa Verde

Iată aci sunt toate discursurile înlocuite prin cărămizi. Și pentru că să vedeți semnificația singurului motiv că această Casa verde există, amintesc că-tova cuvinte din Biblicile lui Eliade Rădulescu: nu scrieți pe edificii vorbe, ci faceți ca edificiile voastre să fie simbolurile faptelor.

Casa verde adică: mi și mi de brațe sănătoase, o credință neînfrântă, un steag, cuprinzătoare dragoste și mai cu seamă piatră din unghiul noului veac.

Casa verde este un așezământ al decădei istorice sărbătorită eri. Și va fi pururi.

Nu uitați, tot la Casa verde Ion Moța și Vasile Marin veghează cu toată mânia jertfei lor, destinul unei Românii.

Această Românie se va învrednici mâine cu toată vigoarea să-i reprezinte.

Spre Icoană

Amintirile cari mă duc la spovedania de azi, se leagă de întâmplarea petrecută astă iarnă, într-o zi de Ianuar. Plecaserăm, noaptea, din Satu Mare. În urma noastră, rămănea orașul cu locurile sgomotoase, în plină fierbere. Orașul înstrăinat, dela nord-vestul jării, petrecea. În centru. La periferie, lumea dormea. Numai pe drumul de țară, înfruntând frigul siberian, mărșăluia, cântând, o echipă de legionari. Departe de noi, pe tărâmurile spaniole, căzuseră Moța și Marin. Nu știu. Dar simțiam. Pentru că, oricâteori ne oprim — un popas scurt — și vorbiam de cei 7 cavaleri ai Crucii, o umbră de neliniște se strecura în sufletele tuturor. Întrerupeam popasul și plecam tăcuți, până când conducătorul coloanei dedea tonul, armonios, în noaptea: «Ștefan Vodă, al Moldovei». Ne îndreptam spre Stăna, departe, în ținutul Codrului, acolo unde sătenii năcăjiți așteptau de ani de zile o dreptate care întârzie să vină. Dimineața, când ne-am apropiat de sat, în tăgănuirea crenșilor din codrul împovărat de zăpadă.

În Stăna, — satul ale cărui case sunt trântite pe o coamă de dealuri, — unde nu pătrund automobilele electorale, din cauza drumurilor impracticabile, am fost martorii unei adevărate minuni.

Tot satul — moșnegi și copii, bărbaiți și femei — cobora spre noi, să ne întâmpine. Salutau credința în numele căreia veniam, cu brațul dus dela inimă spre cer, își ridicau privirile în cărunțite de griji și necazuri, spre noi, rugându-ne parcă, în tăcerea lor impresionantă, să le purtăm pași spre un liman de viață mai bună.

N'am mai fost prin satul lor. Și ne cunoșteam. Nu ne-au mai văzut. Dar ne simțiam. Despărțiri, ne închinam la aceiași Icoană. Departe unii de alții, călătoream, cu gândul și cu inima, cu viața întreagă, spre aceiași stea aprinsă pe un cer de nădejde rumâncăscă. În sufletul lor trăia, viu. Căpitanul.

În timpul serviciului divin — se sfârșia o troiță — au îngenușat câteva mii de codreni, din Stăna și din satele învecinate. Glasul preotului păstra accente pe cari nu le voi uita niciodată. Parcă pluta un sobor de îngeri pe deasupra noastră. Se rugau jărani. Se rugau și plângeau. În lacrima lor, am citit voita deslegare de lumea automobilului politicianist. Și adevăzimea întregă față de credința noastră, față de Nație, față de Dumnezeu și Cruce.

Numai, acolo, într-o Stăna de adevărată țară rumâncăscă și de adevărată omenie, se pot citi anumite legi inflexibile ale vremii acesteia. Și se poate simți — cum freacă — se poate auzi cum pășeste, sufletul unei jări, spre o

binecuvântată învoire. Nu mai este vorba aci de propagandă electorală. Nu mai prind artiștiile sezoniere.

Logoreea politicianistă s'a strângut singură în pozițiile unui bilanț deficitar.

În întâmplarea pe care v'am povestit-o, zace tălcul unei totale schimbări la față. O țară străbătută, molecular, de nevoia unei uriașe prefaceri în sufletul furat cu urna și vândut pe un post de consilier comunal, a pornit, nu pentru că a fost chemată, ci pentru că se vrea chemată — a vultură — nu pentru a căuta trândăvia sinecurilor politicianiste, ci pentru a munci, pentru a făptui; și nu pentru a plânge, ci pentru a cânta. O biruință. Un steag.

Ștăteni și-aruncă tot mai mult privirile spre Icoana Arhanghelului zugrăvit pe icoostasul bisericilor umile. Și va veni o zi în care, peste toate neînțelegerile de azi, jara întreagă va îngenușea și va mulumi omului care n'a văzut primejdia și biruința în program ci în acei cheamă să execute programul.

Am citit scriitura aceasta de vech nou în lacrima unui jandarm adus la Stăna să păzească o sfârșire de troiță.

Va povesti și el în satul lui — într-o țară basarabească — despre omul care, cel dintâi, și numai el — a cerut învoire în om, pentru că pe această piatră s'a zidescă biserică vie a neamului etern.

VALERIU CARDU

Pentru o carte de poezie

În timpul când la noi se dau bătălii literare — care ar face gelos aproape chiar secolul romanticismului — apariția unei cărți de poezie a unui mare poet laolalt, sunt conștienți că e drept să constituie un eveniment național pe care sunt fereți să-l înscrie în fruntea acestui ziar. Cartea este URCSU — poezii, V. Volcutescu.

A trăit în poezie, a scris versuri chiar, a fost din totdeauna și cu atât mai mult este o meserie grea par los temps qui courent.

Risic ca, atunci când tu ai vrut să dai tepebrele la o parte, unul să-ți exorimeze gramatica, altul să te declare imoral sau poate insuportabil și excesiv de moral, un altul în sfârșit să te caute în formule și să se sperie când nu te găsește — sau, Doamne ferește!, îi se mai poate întâmpla să fii ales la Academie. În cazul asta, identitatea ta, pe care poarte tu singur o știi, la deodată, fără să fi bănuț, asperul intristat al Jorului care te cuprinde!

Ca să scapi de aceste buclucuri, nu este aproape nimic de făcut. Decât poate numai atât, un singur cuvânt, al lui Maurice Barres:

— Mesieurs, ce n'est pas pour vous que j'écris!

Poezia este numai pentru cei foarte puțini.

Dar și criticii literari — ah!, specialiștii, profesioniștii, — mi se par câteodată lamentabili de... exigenți. Ia gândiți-vă ce se întâmplă când nu poți fi găsit în familie cu Mallarmé, când nu semeni cu Valery sau cel puțin cu Rimbaud. Ebi, atunci, de cele mai multe ori, nu mai ești poet — criticii te-a exclus.

Dar în fața acestor capricioase, totuși nu mai puțin violente sburdăneli oarecum literare, nu-mi mai rămâne decât să dau un sens — recunoscut, medieru — versului dălat al unui seamp și tânăr poet nebun: — Jamais je n'ai vu John-Bobu plus triomphant!

Prin acest John-Bobu însă mi se va îngădui să constat că noi nu mai știm cam demult ce este poezia. Impacientați, câțiva împuberi rimieri s'au gândit s'o caute în pantaloni și mai ales în chiloții de damă, sub fuste, unde se pare că aveau orienturii. Și încă n'ar fi fost nimic, dacă măcar ar fi găsit-o acolo, fiindcă — adevăr zic vouă! (și înaintea mea l-a zis Mallarmé) — poezia e pretutindeni, pretutindeni însă unde este poezia. (Ca să pricepiți asta, vă rog să citiți Fata din Dafin sau acest via, unic, lăsat de frumos care e Cântec pentru desfrăcare din URCSU).

Alți poeți mai cunoscute, și adevărați, dar nu mai puțin inuții, caligrafiză emoțională geografică țării sau ne spun, în versuri îngrozitor de corecte, căt de... «frumoașă e Patria» și căt sunt de «viteji soldații Români» — toate lucrurile astea bune, fără îndoială, pentru care însă eu aș propune pe poezii în chestie, dacă vreți chiar la ordinul «Mihai Viteazului», dar niciodată la premile de literatură.

Între aceste «formule» — dacă imi este îngăduit să le numesc astfel — d-rul V. Volcutescu m'a obligat la o observație atentă, pasională, cu surprize mereu înnoite care nu s'au desmițit niciodată. El este mi se pare la al secolului volum. Și din fiecare volum, cel puțin patru sau cinci poezii rămân în orice literatură. Așa dar aproape 30 de poezii care pot să rămână, fără grijă, de la un singur poet, care de altfel nu a murit, și are astfel perspectiva învidiată și moară foarte puțin. E impresionant!

Între Blaga, Argeșei (nu cel de azi) Barbu, atâtea accente diferite — V. Volcutescu ne oferă imaginea covârșitor de personală a unui clasic, cu atât mai mult clasic cu cât arta lui este înegalată de a fi permanent viu și nou. Noutate fără extravaganta obositor de căstată, ascensiuni nelinite, fără gimnastica saltimbanelor rimei — cu V. Volcutescu se poate spune încă mai bine, și la noi în sfârșit, ce este poezia și ce este poetul.

El trebuie neapărat să fie altceva decât încă o expresie, oricât de lirică, oricât de ingenioasă, a unor forme știute. În fața lui, în fața poetului, simțim până la obsesie și până la fetelele că o formă nouă — cum ar fi spus Renan — s'a ivit odată cu el, că ne-a dat o lume de alt refugiu, pe care nu o știam, și care e numai a lui, că o esență necunoscută s'a adăugat universului sau, dacă preexistă, poetul ne-a revelat-o.

Și atunci căutați la V. Volcutescu, în toată poezia lui ca și în acest înalt URCSU, pasiunea înumană parcă de a tălmăci abstractul, de a-l inventa aproape, de a-l năla și de a-l revela și descoperi.

«Cum totul se confundă și se împletește într-o foarte universală de viață — de altă viziă — poetul contemplant, lucrează și exaltă permanent acest lucru nedefinit și talmic, esența aceasta de care am vorbit, neînșipită, dar lăsat, deodată, prezentă: acel mesaj autentic de care vorbea Mallarmé, darul adică pe care numai el avea să-l aducă.

Mai lin ca astrii coapele împacate. Rotunde legi serio, bolul când îți culci. Cum vii din carne și efortate. Întreagă miază de adevăruri dulci.

E aci o femeie. Sunt patru versuri... Disce omnes.

TOMA VLADESCU

Cozile de topor

de ION RĂSCOALA

Pe mine nu mă miră și nu mă revoltă atitudinea asociaților jidani.

Acțiunea pentru românizarea barurilor li lovește întâi pe ei.

Pentru ei formază minoritatea cea mai importantă care va avea de suferit urmările.

Dacă este îndreptățită sau nu această atitudine, este altă poveste. Și nu despre aceasta vorbim aici și acum.

Dar cu totul alta este situația românilor cari se fac apărătorii lor. Cozile de topor care se fac instrumente lor.

Carti, chiar dacă nu o afirmă făc — și cu atât mai condamnabil — se pun potrivnici mișcării naționaliste, luptând împotriva ei.

Căci nu încapă locmele: ori ești cu mine, ori împotriva mea. Nu poți să fii vândut al unui steag, lovind în purtările aceluia steag.

A gândi altfel înseamnă a fi sau tămpit sau canală.

E drept sunt și canalii tămpite. Justificările nu-și au locul aici. Articuliile argumentelor asociației se cer eliminate.

De proști mi-a fost întotdeauna alia. Și se refuză unul raționament sănătos, pentru că stăruie de judecată la este lipsă.

Sunt liberi să-și aleagă decanul propriilor. Și nici măcar nu le fac cină. Națura a fost îngustă cu ei.

Dar pe tine canală, nu te pot curăța. Pe tine care porți nume de român pentru că s-ai făcut din românitatea ta hărtie igienică.

Pe tine care, fiindcă ești născut din părinți români, socotești că ești îndreptățit să lovești în fratele tău român.

Pentru un blid de linte sau pentru o ambreie depărta, slugăreștești pe la casele jidovilor.

Știgi nedrept de a fi stăpân în propria ta casă, nu orte cum își răd jidovii.

Domnul Primar

de NECULAI TOTU

D. profesor Ion Zelea Codreanu era deputatul Gârzi de Fier în 1932. Avocatul Ibrăileanu conducea județul Ismail. Între ei vine la el un legionar din Caracur, un sat din jud. Ismail și-și spune că are un băiat pe care ar dori să-l boteze organizația.

Ibrăileanu se gândește că ar fi bine să-l boteze d. profesor Codreanu și cu această ocazie să viziteze și județul. În ziua botezului d-l profesor ruge la Galați. Luăm masa la d. Poci și plecam cu o căruță trasă de 2 cai volonci basarabești. Treceam podul peste Prut și intrăm în stepe basarabești. La începutul lui Iunie, dacă plouă normal, ceaceo se

întâmplă foarte rar, câmpia era un farmec deosebit. Cât cuprind o câmpie, se întind lanuri bogate. Drumul de țară, îngust și plin de praf, ne ascunde și se arată din nou printre undușii dulci de teroa. Verdele tchis al ovăzului verdele viu al orzului, se schimbă pe rând cu dreptunghiurile mai palide ale secerii.

Viciulul privește cu drag spicul de curând tocit, scuturându-l din ochi cerul și face o cruce largă pentru Dumezeu să albe grija de păinea cea de toate zilele. La marginea drumului se clatină grație plăcări de alăno — macii și — stropi de basarabești. La începutul lui Iunie, dacă plouă normal, ceaceo se

ne, mov, punctează covorul lanurilor de grâu. Sobolanii de câmp tăpșeac cu repeziune. Unii traversează drumul și se ascund în viaștoale lor. Zărim niște sâmbănături de un galben aprins. Întrebăm ce sunt D. profesor zice că aste rapita înfloriri. Văzduhul e spintecat mereu de ciripitul pisărelor.

Sosarele arde, proful se ridică în urma noastră și de depune un strat aurit pe fete și haine. Vântul aduce aroma stepei și bate lanurile cari par o apă mare, nesfârșită, cu valurile neastâmpărate, undate lin.

D. profesor, pe un sac plin cu lăcră proaspăt coștit, își răsufoște tăcătoos o țigară. Savin lângă viaștoale, lătară capul către mine și amândoi ne uităm la săracul Ibrăileanu. El ne a deprins să mergă în căruță și face o față ambrătită.

«Ajungem în fine în sat, conșdă de

un alai de căini până la casa gospodăruului. Ne dăm jos. Omul sare cu ciomagul și ne apere. Ne desmorțim o leucă trupul.

Seutărăm praful de pe noi, ne spălăm la fântână și intrăm în casă. Treale pregătite.

Gospodăruul ne spune însă că primămul nu vrea să oțiberoze actul de naștere din motive politice.

D. profesor li spune lui Ibrăileanu să se ducă la primărie, să aranjeze. Ne ia și pe noi doi.

Satul e aproape pustiu. Lumea e dusă la câmp. Numai copiii se joacă în mijlocul drumului în colb. Călează găini seurmă iarba pe sub garduri. Intrăm în primărie. Bătan la neș și deschidem. O sală mare. Pe jos curat stropit cu apă. Se mai simte în aer praful sfârșit la mator. Într-un colț în dozul unei mese, un tânăr cu un coadă după ureche se așază în picioare, văzând

Mizeria vieții noastre publice

Dela mișcarea din 48 și până astăzi, națiunea românească, pe lângă politica, n'a făcut altă, decât a se lepăda sistematic de orice tradiție, a răsturna orice autoritate, a arunca de parte orice s'ar fi putut născuți original în viața ei națională, și în același timp a adopta, cu mai multă ardor de cât curățările de coloni de America de miază noapte și pe o scară atât de înaltă, toate reformele, toate teoriile cosmopolite, toate calapoadele internaționale, în viața politică și intelectuală, în limba, în moravuri, în tot.

Mihail Eminescu
(Scrieri politice 1879)

CULTURA DE LUMINA

«REAȚIUNEA»

publicația d-lui inginer Gh. Chelariu, aduce în fiecare număr contribuții la cunoașterea vieții grele a cetățenilor. Subliniem eforturile d-sale de-a menține spiritul național în cadrul muncitorilor amenințați de socialism și comunism. În același sens subliniem și munca frânieiilor c.l.r. Gogan și Schall din Cernăuți.

«DOMNIA LUI CAROL I»

D. Ernest Bernea scrie în ultimul număr al «Rânduialăi» următoarele despre lucrarea d-lor Mihail Polibroniade și Al. C. Tell: «Josefina-tatea culturală a cărții este de ne-negând. Publicul românesc și intelectualii nespecialiști au puțină de-a căpăta o cunoaștere precisă asupra felului cum s'a format România modernă. Lucrarea lui Mihail Polibroniade și Alex. Tell depășește însă această calitate desprinsă din valoarea materialului. Ea are la temelie și o concepție nouă, un punct de vedere nou, care nu se pare mai obiectiv și mai just decât al celorlalți cercetători cunoscuți până acum».

«CRUCIFICATII»

«gudulitoarea» evocare a războaielor din Spania, scrisă de comandantul legionar Bănică Dobre, va apărea în curând.

«RANDUIALA»

a apărut într-un frumos fascicul, cu colaborarea d-lor: Dumitru Cristian Amăzur («Capitanul întregului neam»), Vasile Băncilă («Sensul culturii și «culturalizarea» satelor»), Virgil Carionopol («dovă frumoasă poezie»), Ernest Bernea («Poezia lui Adrian Maniu»), Victor P. Gărcăneanu («Tudor Arghezi și spiritul iudeic în literatură»). Note variate

«DIMINEAȚA» E OBRAZINICA

Presă d-lui Mihail Sadoveanu a început să-și facă din nou de cap. Astfel, ieri, «Dimineața» a publicat la pagina ultimă o infamă caricatură, în care Dumnezeu e prezentat în mod ridicol de un caricaturist desigur jidan. Întrebăm dacă, în definitiv, nu există organe de control, cari să stăvilească odată moștele «dimineții». În ce-l privește pe d. Mihail Sadoveanu, deplângem totuși decidența a d-sale.

«AMURGUL BOLȘEVIS-MUL»

se numește un interesant articol din «Jurnalul Strămoșesc». Reproducăm: «În Rusia s'a ajuns la un fel de autodoverare atât de completă, încât numai niște nebuni dintre cei mai feroși, pot să văzică asemenea

și cuprinzătoare, semnate de d-nii: Heig Aclerian, D. C. Amăzur, E. Bernea, Dinu Ruzdugan și Ion I. Ioniță.

VOR APARE

în curând următoarele cărți ale colecției «Rânduială»: «Luda suferă» de Nae Ionescu; «Note din Spania» de N. Totu; «Tradiție și revoluție» de Ernest Bernea; și «Orizontul unei revoluții», de D. C. Amăzur.

«TINEREȚEA»

a apărut pe lunile Mai—Iunie cu următoarele colaborări: Em. Zăluș, Aurel Costache, N. Strescu, P. Bălențiu-Buda, C. A. Gădeia, Al. Ghelovici, M. Bădulescu, Al. Stănescu, C. Velican, E. Gabrielsen, Al. Stăgaru, S. Dimitriu-Bărlad, Corina, Ion M. Tănușanu, V. Petrescu-Laur, Dr. A. Ionescu, Al. Em. Stoenescu, P. Ionescu, I. Grigorescu și M. I. Ivanov. I-am trecut pe toți.

«ICONAR»

S'a pus sub tipar No. 11 al revistei «Iconar», la care colaborează: Borbu Ștănescu, Ion Turcan, Ion Băleanu, Ștefan Ion Gheorghie, G. Macrin, George Drumur, Ionel Negură, Vasile I. Postecău, etc.

D. AL. VASILIU

a tipărit într-o broșură un prețios studiu «Din argoul nostru», publicat și extras din revista Institutului de filologie și folclor, «Grăi și suflă». D. Al. Vasiliu, minunat cercetător aduce aici lămuriri asupra studiilor publicate în străinătate și asupra celor ce s'au scris la noi, de aci, definind: «În argon avem alvare cu o creație individuală inconștientă, ceva analog creației lirice în domeniul poeziei populare. Aceasta cu atât mai mult cu cât principalul izvor de formație în argoul nostru e metafora».

M. S.

calendoscop

«DIMINEAȚA» E OBRAZINICA

Presă d-lui Mihail Sadoveanu a început să-și facă din nou de cap. Astfel, ieri, «Dimineața» a publicat la pagina ultimă o infamă caricatură, în care Dumnezeu e prezentat în mod ridicol de un caricaturist desigur jidan. Întrebăm dacă, în definitiv, nu există organe de control, cari să stăvilească odată moștele «dimineții». În ce-l privește pe d. Mihail Sadoveanu, deplângem totuși decidența a d-sale.

«AMURGUL BOLȘEVIS-MUL»

se numește un interesant articol din «Jurnalul Strămoșesc». Reproducăm: «În Rusia s'a ajuns la un fel de autodoverare atât de completă, încât numai niște nebuni dintre cei mai feroși, pot să văzică asemenea

Cronica muzicală

OPERA

(Bilanț)

Acum vre-o doi ani cineva avușese ideea să organizeze niște conferințe muzicale experimentale unde să se încerce expunerea unui sistem artistic general în control critic al vieții muzicale. Trebuia acolo să se mai demonstreze spe viața artistică «vulgarității și forței comune în care abundă piese muzicale acceptate de toată lumea și intrate în repertoriul tradiției muzicale. Aceste demonstrații ar fi constat în execuție impecabilă a pieselor facinate armonice și apoi conferințe cu interpretare. În acest program nu s'ar fi lăsat nici o parte dintr-o lucrare care însemna ceva în viața culturii românești și în viața muzicală a noastră. Cu toate acestea, în ziua de azi, când s'a făcut aceste probe negative. Când a fost înalt vorba de opere, cântăreții nostri cari trebuiau să facă probe de coloratură, acută, elastică, în fața juriului de lucru «muzical», s'au apăsă, au căzut în stupefacție, în căstă-lăpăle.

Cum e posibil să se glăvească pe chestii atât de grave, ca «La dona-i-mobila», «O dăcea» sau «O dulce bacoca» leag-o de «cultură»? Au strigat în cor în unanimitate: Impetiste, ultragă, crâmă! Cum, divină Fata! sau pînă la opera Verdi totuși tălărilor și a dubletelor, toate, în slujba satanei, care și-a pus de gînd să înfrunte puterile de viață ale neamului românesc.

trebuia să rateze.

Opera română opusese veto categoric. Nu eut să aduc prin aceasta o nemeritată înaltă artiștilor operele noastre. Preferențele cântăreților merg în general și prețuindu-se căre astăzi gen de muzică. (Observați programul concertelor date de ei). Vocea numai să rememore o anumită deformare profesională un fel de deviație de — să zicem — o eustic, care în realitate însemnă, o deviație de gust artistic, o vulgarizare a lui. Mediol crează individuală Cum ar fi oare posibil ca un om care toată viața lui o petrece pe scenă la Conservator să facă decît belando să creadă că muzica este și altceva decît sunet? Aceasta confuzie între materie și spirit, între tehnica și artă, între buza gust și spectacolul este unul din marile pînăle originare ale omului. Dacă exercițiul creației artistice ar fi important, îl omorîm. Comparăm de pildă un cântec de țaran primar fără nici o «opera». Nu vorbim de incomparabila valoare

muzicală a folklorului, ci de marea putere de expresie a cântărețului «vinctu». E o convingere, o necesitate, este elaborarea unui act, a unei semnificații. Pe când onorabilul nostru gust, va cânta din cap, din burta sau din plastron, va face gesturi anapoda, va oferi flori de muravă și va bea la cheful pahare fără conținut cu mîrejie năpălnită. Va fi fals, neavins, iritant. De altfel de ce te-ar putea convinge un domn care cântă cele mai frumoase arie ale vieții cântărețului, decît că el de-afac pe un domn tenor sau bariton? (Idem pentru d-nul nostru d-nul soprano). Aceasta este educația care și-o fac artiștii lirici și ea e și mai tristă este că a ceea care se face și în sala publică, vai de copiii lui.

Dacă însă noi conștinăm la unele explicații și relații nu tot așa și căzui și o cântăreț. Pentru d-nii — căi sunt în cauză — Opera, și când zic-oară zic belando este ceva absolut inavutabil, unic și desigur în viața noastră.

Fiindcă precum spuneam, avem predispoziții spre relativ credem că se poate face o clasificare a operelor în mîreie în care opera română la belando (macarone muzicale) în favoarea muzicii.

Este o neutralizare a operelor comune, o eliberare de prototipul tehnicii vocale, o vizuina totală a unui act de artă. Mă gândesc la un Mozart care deși în opera era totuși de belando a realizat cu același material minime. Desigur că în tot orice libertate și o împănă, dar transfigurarea operă pe el și anihilată.

Cinematografele: 85% stăpânite de evrei

Provoacă dezastrul și ruina morală a nației

Complexăm tabloul sinoptic al cinematografului stăpânite de evrei. Căutăm în toți cei cari se găsesc pe poziție de apărare a nației, dar constatăm că din 78 de cinematografe, câte le are Capitala (iar, 64 sunt oarecești). Iată dar, cine formează cultura, morală și bunul gust al publicului bucureștean. Toată suflarea românească din Capitală trăiește sub raportul spiritual într-o bălă, într-un fel de ghetou. Opera Română, Radio, muzica de aiurea, teatrul, casele de filme, cinematografele, etc. toate arterele de cultură ale Capitalăi au fost otrăvite de virusul iudaic.

Până și politica de umanitarism iudaic. Orice manifestare de spiritualitate românească purta pecetea unui reflex iudaic. În haosul și dezorientarea aceasta și-au găsit «pămînt și apă» toate curentele menite să provoace confuzie și să promoveze non-valori. Iar conștiința românească a fost slăbită, pulverizată și împinsă chiar pe calea prăbușirii totale. Rezultatul practic al dominației iudaice îl putem măsura după statisticile pe care le prezentăm.

Ludaismul a făcut cultura română în subsolul vieții, disprețuind soarele și cerul. Cultura română a devenit dela axa nației, dela creșterea liberă, naturală, din pămînt românesc, spre creșterea iudaică, spre creșterea românească. Deaceia, lupta de astăzi, nu are alt scop decît izgonirea spiritualității iudaice din pămîntul culturii române. Lupta noastră are semnificația unei bătălii de care atîrnă însăși existența spiritualității românești.

CINEMATOGRAFELE: 85% STĂPÂNITE DE EVREI
Cinema «Forum» propr. Ats. I. Iosif.

Cinema «Trianon» S. A. «Teatru» propr. Cassan.
Cinema «Edison», propr. Avram M. Lebonsohn și Iosif Fessler.
Cinema «Intim», propr. Sautt E. Iosif.
Cinema «Lebănda», Lebonsohn, M. Avram și Iosif Fessler.
Cinema «Leonard», propr. Alhalel Motila.
Cinema «Carmen», propr. Gheller Friederich.
Cinema «Rex», S. A. R. «Progresul», jidovenesc.
Cinema «Tivoli», propr. Brunea Eleon.
Cinema «Tomis», Herman Iulius.
Cinema «Voga», propr. Iosif S. Feiga.
Cinema «Volga», propr. Moise Hora.

MIHAIL COSMA

Rugăciunea, arma biruinței

HOTARAT LUCRU, termenii religioși trebuie reabilitați. Am glămit prea mult cu ei, pentru a-și putea ușor lua în serios. Cuvintele: «altar», «cruc», «tălmăc» au devenit un fel de dăună sau «petală» din poezia romantică. După cum poezii medievale cred, că dacă au surprins de trei ori luna «în trei poziții diferite» — odată «ca un lighian», odată «ca o floarea soarelui» și odată «ca o floarea soarelui» și odată «ca o floarea soarelui» — poezia e gata, la fel, negustorii de cele sfinte și au închipuit, că dacă au pronunțat aștept de cine ori «altar» și în vîrfu-i o cruce, emoția religioasă a și cuprins pe auditor. Nimic mai fals, decît astfel de credințe! Și-n poezie, ca și-n religie, cuvintele fără suflet, demască suflete fără drept la cuvânt. Misterul care strălucește în dosul cuvintelor, nu poate fi mascat de acestea din urmă.

«Umanitate», «pace», ajutor recel-proc, înalt tot astfel paravane, la adăpostul cărora, jidani, blăni ca miel, cînd nu sunt încă stăpîni, de-seing popoarele de virtute și le conștină cu o lăcomie vitioasă. Dar, să zicem că dușmanii crucii se slujesc de limbajul creștin, cu același scop cu care Vlad Tepeș, strecurat în taberile aliotmane, se servea de limba turcească; ca să-i sfășie între ei.

Creștinismul este un front permanent, iar viața creștină o luptă neîntreruptă. Lupta cu lumea, lupta cu diavolul și ispitele lui, lupta cu tine însuși. Căci își imaginează viața creștină altfel decît a unui soldat, se înșală de moarte. În elipa în care ai înțeles lupta, flinta ta morală a intrat în deoseminare.

RASBOIUL ACESTA permanent, presupune, fără îndoială, înarmare fără răgaz. Și răscol rugăciunii noastre această este: înarmarea morală. Noi, ne-am făcut despre rugăciune o idee foarte cludată. Am lăsat-

pe seama Duminicii și sărbătorilor, dacă nu chiar am părăsit-o total, lăsându-o în — specialiștilor, privindu-o ca un monopol al lor. Și totuși, chiar astăzi, cei mai puternici oameni sunt acei cari nu au pierdut încă deprinderea de a se ruga. «Rugăciunea» — zice August Sabatier — este religioasă în acțiune. Deci, cine nu se roagă, nu are religioasă. Rugăciunea este de două ori folositoare celui care o practică. Întîi, îi dă încredere în puterile tale și al doilea, adaugă acestor puteri, pe cele invocate din lumea nevăzută, către care ne adresăm în rugăciune.

PRIN RUGĂCIUNE ne adunăm puteri sufletești și întărim mușchii voinței, după cum, prin gimnastică și exerciții fizice fortificăm virtutea trupului. Provoacă aceasta adunată prin rugăciune, ne ajută să trecem prin tot felul de încercări. Mulți cad striviți la cea dintîi «clocire» a viații, pentru că au în rezervă puteri de merinde puteri, ce se capătă prin rugăciune. Există rugăciuni așa zise «de mîntuială» sau «paradă», rugăciuni calde și rugăciuni fierbinți. După felul rostirii lor se obișnuiește să se facă în 100' fletbe apa și abia la 1600' topește fierul. Căldura și sinceritatea se înalță pe o scară îndelungă în rugăciune. Numai la temperaturi înalte, se topește și rezistențele voalete de a fi mai buni și totodată biruitori.

— Suntem un neam urzît din rugăciuni și țesut în tină de biserică. Rugăciunea a fost multă vreme și singura noastră dezvoltare culturală. În ultimul timp însă, exercițiul acesta spiritual, devenise asemănător inapoterii și al «obseuranismului». Dar, odată cu uitarea rugăciunii și armelor spiritului nostru începuseră să rugăcească.

Printre mîreie Duminică, răscol de a te închina devine la răz cece a fost: arsenalul spiritual și banalitatea morală. Seful oțelului puterice mișcări de trezire națională, care animă țara le spune, cu ton de profet religios, adeptilor săi: «Credeti în Dumnezeu și rugăci-vă pentru biruință. Războalele se câștigă de aceia cari știu să atragă, din vădub, din ceruri, forțele misterioase ale lumii nevăzute și să-și asigure concursul lor». De vreo sută de ani, e pentru prima oară cînd poporul acesta își recunoaște într-un glas sufletul lui tot. Rugăciunea, armă de biruință, lată ce n'a înțeles până acum lumea. De altfel, victorie prin rugăciune, nu e numai cea mai sigură, dar și cea mai definitivă.

ADAPTAREA RUGĂCIUNII ca spadă în lupta politică, o tot ce a impresionat mai adînc pe săteanul Marin Spănu din com. Moșila-Verde jude. Constanța. El ne scrie la Redacția bucurii: «În de SIMEON drept, care de-acum poate muri că mîntuitor a venit. Și ne mai cere săteanul Marin din Seytia mear să creem un fel de rugăciune pe care să o învețe și rostească și copiii și în care să ne rugăm lui Dumnezeu, pentru Capitan și biruința lui cea dreaptă. Camaradul Marin Seytia a observat ceea ce observăm și noi toți: faptul religios al vremii noastre, a depășit cuvântul. Odiolă, avem cuvinte fără realitate: azi, avem o mare și sfîntă realitate pentru care nu avem încă forme și cuvinte. Mirul sfînt care umple azi multe suflete nu se poate încă turna în cuvinte până ce nu se va face o sfîntă a vocabularului. Cu atât mai greu este să pui rugă în cuvinte.

Așa că până la un botez al dicționarului nostru, continuă nene Marine și te roagă în curaj și adevăr pentru biruință și învață și pe alții să facă la fel.

L. C. BACA

— ADAPTAREA RUGĂCIUNII ca spadă în lupta politică, o tot ce a impresionat mai adînc pe săteanul Marin Spănu din com. Moșila-Verde jude. Constanța. El ne scrie la Redacția bucurii: «În de SIMEON drept, care de-acum poate muri că mîntuitor a venit. Și ne mai cere săteanul Marin din Seytia mear să creem un fel de rugăciune pe care să o învețe și rostească și copiii și în care să ne rugăm lui Dumnezeu, pentru Capitan și biruința lui cea dreaptă. Camaradul Marin Seytia a observat ceea ce observăm și noi toți: faptul religios al vremii noastre, a depășit cuvântul. Odiolă, avem cuvinte fără realitate: azi, avem o mare și sfîntă realitate pentru care nu avem încă forme și cuvinte. Mirul sfînt care umple azi multe suflete nu se poate încă turna în cuvinte până ce nu se va face o sfîntă a vocabularului. Cu atât mai greu este să pui rugă în cuvinte.

Așa că până la un botez al dicționarului nostru, continuă nene Marine și te roagă în curaj și adevăr pentru biruință și învață și pe alții să facă la fel.

CALENDAR

Miercuri 30 Iunie 1937

ORTODOX: Sinodul celor 12 Apostoli.
CATHOLIC: Pomenirea Sf. Paul, Sf. Marjari.
SOARELE: răsare 435, apune 203.
La 1822, Iunie 30 — zi de de mare dreptate națională. Se face întoarcerea domitorilor pămîntului: în Moldova, în toată țara.

Joi, 1 Iulie 1937

ORTODOX: S-ți doctori fără de plă-tă Costea și Damban.
CATHOLIC: Preasfântul sînge al Dom-nului nostru Iisus Hristos.
SOARELE: răsare 436, apune 202.
La 1878 se ține Congresul dela Berlin, care consfințește independența Româ-niei și alipsea la tronul țării a Do-brogei.

RADIO

Miercuri 30 Iunie 1937

Radio România și Radio București
14.10: Radio Jurnal; Ora: Mersul vre-mii, Bursa. Sfri interne și externe
15.30: Liberti (discurs).
15.00: Ultimele știri.
19.00: Ora: Mersul vremii.
19.30: Concert din opere rar execa-tate (discurs).
UNIVERSITATEA RADIO
20.00: Intoxicațiile alimentare și ur-ticaria de dr. Aurel Volca.
20.20: Muzică distractivă, Ansamblul Daia și Orchestra de Salon Radio.
21.20: Marelă lucrări din jurul Bucu-reștilor, de ing. N. Caranili.
Ora de jochi
21.35: Concert de pian, Dora Lina Gherman.
21.40: Ora aceasta ne uimăște
22.00: Sport, Radio Jurnal
22.45: Concert nocturn al Orăre-mii Dumitrescu, transmis dela sta-tiunul Splendid-Park
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

Cinematografe românești

CAPITOL și ROXY: Fără zestre (film rusesc) cu Nina Alivova.
FORUM: Bastardul și Succesele Căpi-tanului Papană în America.
OMNIA: Bastardul, Diavolul alb și Succesele căpitaniului Papană în America.
DARLY: Tigani și Aventuriera din Monte Carlo cu Lili Dagover.
VOX: Intimități conjugale cu Warner Baxter și Myrna Loy și Ramona cu Loretta Young.
CITY: Mergul de noapte și O cântăce modernă.

Domnul Primar

(Continuare din pag. 1-a)

de cerneală, călmărele peste care praf și cerneală au făcut un strat de nu li se mai cunoște forma. Un condei cu peniță ruginită arată că d. primar scrie cam rar. În poro două tablouri fără titlu reprezintă pe Regele Ferdinand și Regina Maria, în însoțirea. Praful gros face ca faldurile mantiei să capete relief. Ni se pare că timpul stă pe loc și suntem acolo de o veșnicie. Nimic nu tulbură pacea și tăcerea. Furați și noi de această vrajă, parca ni-e frică să facem vre-o mișcare, să nu stricăm farmecul care ne-a cuprins.

Ibrăileanu, plictisit, aprinde o țigară. Se aud pași. Secretarul intră și ne spune că d. primar e dus la grădina lui de lângă baltă, la pra-găi faole.

— Când se întoarce?
— Apoi cred că diseară.
— Bine, dar mîine dimineață botezăm copilul, că o Duminică.
— Apoi duceți-vă d-voastră și vorbiți cu d. primar, că n-ai de-parta.
— Nu conduce până afară și cu un gest larg ne arată baltă, care-i la vre-o 5 km. Ne sfătuim ce să fa-cem. Savin zice:
— Hai la primar. Nu se poate să nu vio, că doar e obligat!
— Mai la vale, dăm de un om care se prinde să nu ducă la primar. Ajungem. Primarul prăște de zor.
— D-le primar, în poftim puțin încoace!

Dumnezeu nu se grăbește deloc și el pesemne cum stă chestia. Desigur jandarmlui la dăscălit bine. Vine fără grabă lângă noi.

— Rine, bine d-le avocat, va la cum să nu, dar mai am nău și fleacă de treabă și vin en la și-mărie.
— Noi, care am văzut cum s'a dat na-ți slăbim deloc.
Primarul se oprește, puțin, la d. cap, și apoi parca și-ar aminti de-va, îndărăntic, spune:
— Nu dău
— Dece, domnule primar!
— Trăim are 500 lei datorie la fisc și 150 la primărie.
— Ce are n face, domnule primar. D-va v'ar rog să nu faceți chestia în atribuțiile dv. Nu sunteți dar perceptor.
Primarul bucuroș că și-a găsit punct de sprijin, face un semn de neputință cu mîinile și se pregă-te să o în înapoi spre faole.
Ibrăileanu care l-a adus pe d-voa-rea dregăba, încearcă să-l re-zece că plătește al omului imposibil.
— Duceți-vă la d. Perceptor și re-niți cu chitanța și vă dau.
Perceptorul nici nu locuie la ul. Se uită anul la altul disperat. Stă cu-ț trănăște prin cap la Savin. Îl vedem deodată că se de-dreaptă către primar, își dregă al-sul și cu o voce mîrșă, îi spune:
— «La ascultă, domnule primar! Să nu o faci pe incomprehensibil, să nu-ți dai o alură de om abracadabrant, căci noi suntem băieți apăsă-tuși și n-ai permisiunea să faci le-gișire vaxatorie!».

Primarul deschide niște ochi mari de copil speriat și se face micuț. Ibrăileanu se uită la el cu un aer transformator.

Eu, în spatele lui Ibrăileanu, mă îni în râs.

Primarul devenit blînd se că-mielușă, zice:
— Dacă-i așa, hai să vă dău to-tul, — și pornea spre primar.
Am petrecut la cimetrie în lă-estul. Primarul stătea în capul me-siei lângă domnul «Adipos» și se simtea foarte mîndru cînd d. Pro-fesor Codreanu închina cu el din un pahar.
Cât despre abracadabrant și în-comprehensibil, tăcea chitic.

L. POPOVICI

Neculai Tolu

Basarabia și mișcarea legionară

Se împlinesc douăzeci de ani de când, dincolo de Nistru — adică, în interiorul, pe ruinele fostei împărății pravoslavnice — armatele Sătanului au început să se războiască cu Dumnezeu. Și tot stăția ani de când, dincoace de Nistru, peste două milioane de moldoveni, trăitori din moși strămoși pe meleagurile Basarabiei, au îmbrăcat haie de război, și toți ca unul, au preamărit fetele evenimentelor al reînnoirii la Patria Moară.

Război au plătit, cu sânge, stăbilitatea conducătorilor lor, iar noi, românii, am câștigat un proces care ne judecă de peste 100 de ani!

De atunci, Nistru a devenit hotarul dintre două lumi.

În împărăția lui Israel — așa credeau „naumii” alei, călii revoluției, care nu și-au dat seama cum evoluția și unde sfârșitea criminala lor acțiune de „mare transformare socială” — jupea RABIA de sânge: dărâmarea bisericilor și asasinarea preoților; exterminarea „burjilor” și jefuirea bunurilor individuale; ridicarea borfașilor la rangul de „cavaleri-conducători” și nimicirea oricărei lăcăriri de dreptate socială.

Prin foc și sabie, bestiiile roșii au reușit să subjuge, să reducă în stare de sclavie, un popor de peste 150 milioane de suflete!

Noi însă, datorită înțelepciunii născuților români care nu s'a lăsat orbiți de lozincile demagogilor, ei, dimpotrivă, a ascultat glasul naționalistilor democrați, am scăpat — slavă lui Dumnezeu — de experiența marxistă. Cu toate că, după marea bucurie a Unirii, țărânimea din această parte a țării — brădată de conducătorii pe cari i-a alos „de bună voie!” — a avut de înregistrat extrem de multe decepții.

Astfel, Răzeșii și Mazălii s'au dovedit vrednici de a intra în trăsura conducătorilor, fără a cădea pradă comunismului plin de sălbăcie. Ei au suportat toate neajururile și și-au dus — cu punmii înclinații și cu stomacul gol — sarcina mizeriei, cu gândul că odată și odată, Dumnezeu le va face și lor dreptate.

Un moment de răstăcire. Era în primăvara anului 1939, când, după doi ani de guvernare național-tărănistă, țărânii s'au convins că și aceia — 3 ani și șir — le-au promis că-ți le dădă, în fond, niste demagogii ordinari, în solda finanțelor jidovești. Agenții comunisti, profitând de această nouă decepție, cutreieră satele și injectau serul marxist.

În vreme ce țărânimea, decepționată, nu mai credea în nimeni — prea a fost amăgită și exploatată ani de-a rândul — iar, pe de altă parte, agenții Moscovei căutau să exploateze mizeria, la sfârșitul de Dumnezeu, apare mișcarea legionară. După o adunare la Cahul, vestea despre mișcarea legionară s'a răspândit ca fulgerul în toată Basarabia.

Țărânii colporteză declarațiile Căpitanului, făcute la Cahul: „Am spus acestei țărâni basarabene, pe care o vedem că așteaptă un cuvânt de mângâiere și pe care o auzescem eu aici, în numărul acesta de covârșitori, ei morile și dureri: — Că noi nu vom lăsa-o nădăd în robia jidovească, în care zace astăzi. Că ea va deveni liberă, stăpână pe rodul muncii ei, stăpână pe pământul ei, stăpână pe țara ei. Că

sortile zilei celei noi a neamului se arată. Că în lupta începută, ea s'a dea numai CREDINȚA — CREDINȚA PANA LA MOARTE — și va primi, în schimb DREPTATE ȘI MARIRE.”

După adunarea dela Cahul din 1939, în vara anului 1932 — cu ocazia alegerilor — legionarii lău pentru prima dată contact cu țărânii din Basarabia. Și, cu toate că, datorită „liberității” alegerilor, legionarii au fost împiedați să pătrundă la sate, legiunea a luat peste 20.000 voturi în jud. Tighina, Cahul și Bălți; ar fi luat mai mult, dacă s'ar fi furat mai puțin.

Dar mișcarea legionară este mai bine cunoscută, apreciată și urmată de românii cu sufletul nealterat, începând cu toamna anului 1933, când, după cum se știe, legionarii s'au bucurat de mare atenție din partea instrumentelor ludo-marxiste.

Astăzi, pentru Basarabia, mișcarea legionară înseamnă: alid puterile contra acțiunilor ludo-comuniste, obstacol în calea demagogiei ludo-național-tărăniste și nădel-dea vremurilor de mai bine pentru bietul țărân obșiduit.

De aceea, Basarabia crede în victoria legionară!

Sergiu Florescu

Rezultatele alegerilor din țară Succesul partidelor naționaliste

LA TIGHINA

Național creștinii 15972 v.
Liberalii 6142 v.
Nat. Tărănisti 4942 v.
Georgisti 2359 v.
Front. Rom. 1603 v.
Lista Independenței a plăturalului Zăpesc 2118 v.

Național Creștinii au luat toate mandatele în număr de 12.

LA CETATEA ALBA

Liberalii au luat 10 mandate.
Nat. Creștinii 60, Nat. Tărănisti 46.
Listele cetățenști 43, Front-Române 21, Georgisti 2, Lista Independenței 2.

Înta dar că și moldovenii basarabeni au primit înfrânt de bătăiul plătural. Zăpesc care le-a furat ultimul codru de mămăligă, trebuind lungit cu pietre din casa lor.

LA BRAȘOV

BRĂSOV. 29.—Astăzi au avut loc alegeri pentru consiliul județean în județul nostru.

Rezultatul pe întreg județul este următorul:

Liberalii: 8298 voturi, candidații: 2522; georgisti: 2237; național-tărănisti: 3580; național-creștini: 593 ei hitleristi și 2619 voturi.

A ieșit învingătoare lista liberală, în frunte cu d. ing. Ionici, fost senator și Jancu Nan, fost prefect.

LA SUCEAVA, TĂRĂNIȘTII N'AU LUAT NICI UN MANDAT

SUCEAVA. — La alegerile complementare ce au avut loc în jud. noastră

lru până acum rezultatele sunt următoarele:

Com. Mitocul Dragomirel 4 mandate P. N. C. 1 mandat partidul nat. liberal guvernamental.

Com. Șcheia 3 mandate P. N. C. 2 mandate guvernamentali.

Com. Plăvești 3 mandate guvernamentali, 2 mandate P. N. C.

Com. Buniști 3 mandate guvernamentali, 2 mandate P. N. C.

Com. Mihoveni 3 mandate, P.N.C. 2 mandate guvernamentali.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Partidul național-tărănist n'a trecut nici într-o comună peste 70 voturi, deci nu a luat nici un mandat, Sărăci.

Noul ministru cehoslovac

D. Veverka, noul ministru al Cehoslovaciei la București, va sosi pentru a-și lua în primire postul, în primele zile ale lunii Iulie.

Roadele demagogiei țărăniste la Muscel

Ziarele de dimineață ne aduc știri deosebite de grave asupra unor „incidente electorale” petrecute în Muscel, acest nenorocit județ bătut de tuberculoză, șifla și de demagogia internațional-tărănistă. Duminică 27 Iunie a. c. în timpul propagandei electorale pentru alegerile comunale, un avocat pe nume Adamescu — agent național-tărănist și membru în gărziile țărăniste — a tras cu revolverul și a rănit grav în abdomen pe țărânul Ioan Vlăd din comuna Călinești. Tot duminică, un alt țărănist a lovit cu un drug de fier pe locuitorul Dolchiță, în apropiere de comuna d-lui Ion Mihalache. (Topoloveni).

„Autoritățile au luat măsuri (?) spus ziarile. Acestea sunt roadle demagogiei țărăniste! Așa se răspund răului de rău și de amar! Așa s'îi sfârșit liniștea satelor, s'îi învârlit pe adevărații conducători ai țărânii. Așa batjocorit mișcările naționaliste și tot ce este mai curat în țara asta. Dola războiului înceace — cum spunea Oclavian Goga în parlament cu accente de adevărată revoltă, — dv. în loc să veniți să construiți, să așezați pe temelii solide o țară care-și vindece rănila războiului n'îi venit să dărâmăce ce fuseseră alții, să strică și să semănăți ură!

Noi suntem siguri că bunul simț al poporului se va trezi la vreme, și va reacționa.

Inchelu rânduile acestea ca să ies loc și altor dureri. Și altor proteste. Și altor nelegiuiri pe care țara trebuie și o dătoare să le cunoască și să le sancționeze când-va sosi ocazia biruinții. Până atunci trebuie pusă stăvilă demagogiei și crimei internațional-tărăniste!

După cum e și natural, în memoria prezentat ministrului și foru-

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

Lupta pentru rominizarea industriei miniere

Acțiunea inginerilor români și „dărzenia” coșilor de topor din fruntea societăților străine

Adunarea generală a inginerilor ținută la Ploiești

Membru Asociației inginerilor și tehnicienilor din industria minieră, s'au intrat în Ploiești, în adunarea generală extraordinară, pentru a dezbate una dintre cele mai actuale probleme: rominizarea industriei miniere și atitudine corporală ingineresc față de dictatura pe care o exercită anumite întreprinderi străine, în țara noastră.

D. Florentin Demetrescu, președintele Asociației inginerilor și tehnicienilor din industria minieră, a făcut o amplă expunere asupra luptei de rominizare a industriei miniere, dădă de socoteală, în ultimii doi ani, subliniind — cu mult curaj — toate dificultățile cauzate de ocazia care sunt în slujba intereselor societăților străine. Evidențind realitatea asociației, realizări ce constituie tot atâtea manifestări de afirmare a rolului inginerului român, în viața economică a Țării Noastre, d. Florentin Demetrescu a dat momentul când s'a declanșat lupta între Asociația și capitalurile străine: adunarea la ordinea zilei a lăzii minelor.

Cu prilejul discuției și alcătuirii legii minelor, Asociația inginerilor a fost solicitată să înainteze un memoriu — fiind cunoscută de a nevoilor industriei miniere și mai ales fiind obiectivă în opinii, noile interese materiale în această chestiune.

După cum e și natural, în memoria prezentat ministrului și foru-

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

In lanțurile capitalului străin

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

la țării.

Vizita M. S. Regelui în Polonia

M. S. Regele comandant al regimentului 57 în. Marea defilare a forțelor poloneze. Vizitele M. S. Regelui la Varșovia. O nouă audiență a ministrului nostru de externe la președintele republicii. Presa polonă despre România

„SALUT MAJESTATEI!” Acesta a fost strigătul zecilor de mii de polonezi, care au fost cucerite de înălțimea și curajul regelui nostru, care a fost primul român care a vizitat Polonia. La Makotów și Biedrusko, strigătul acesta dăre și ostigesc, a fost parca mai puternic, mai simțit, mai răsunător.

A fost un legământ!

Armata, marea și puterea, temuta armată polonă, a vizitatul marelui providențial și furtiv de țară nouă, și-a arătat acum poezia, tălpile, tehnica, forța și calitățile ei minunate.

Actul testamentar al furtivului Pilsudski, ultimul său ordin — generalul Rydz — Smigly comandant suprem al armatei — a însemnat continuitatea de acțiune, înălțarea din ce în ce a vitezei armate, salvarea patriei polone.

Acum, cu ocazia desfășurării marilor manevre de război ale armatei polone, făcând în cinstea Suveranului nostru, s-a văzut formidabila forță ce o reprezintă armata aliată noastră.

Disciplina, rezistența, forța morală și dragostea de patrie a ostașilor polonezi, la care se adaugă armamentul cel mai perfecționat și instrumentele de luptă cele mai moderne, ce sunt furnizate de industria de război polonă, fac, ca această armată să fie astăzi una din cele mai temute din Europa.

Dragostea Poloniei și a vitezei sale armate pentru Suveranul nostru, s-a dovedit încă odată, acum cu ocazia vizitei Majestății Sale Regelui Carol II ca sef al regimentului 57 infanterie.

Forțele armate unite, ale Poloniei și României, sunt cele mai temelnice garanții, ale păcii adevărate. Avem de apărât azi, în comun, o ordine sacru, un adevăr, o întregă civilizație.

Acest mare adevăr, atât noi cât și aliații noștri Poloni l'am înțeles. Deaceia, astăzi îl urmăm.

Allianța polono-română este firească și ea constituie paza păcii.

România este alături de Polonia pentru a înfrunța cu vitejie pe acel care vor îndrăzni să amenințe pacea.

Dem. Șuțu

BIEDRUSKO, 28 (A. T. E.). — Cere-monia solemnă a reînnoirii comandamentului ofițerilor al regimentului 57 infanterie către M. S. Regele, s-a desfășurat azi la amiaza la Biedrusko. Tribuna, construită pe câmpul de paradă, era înălțată de publicul numeros, sosi cu trenurile speciale de la Poznań, ce se află la o distanță de 20 km. Tribuna era bogat pavată cu culorile române și polone.

M. S. REGELE CAROL II

La orele 12 și 15 (ora polonă), în su-netele inusuale române, sosește în auto-mobilul M. S. Regelui Carol II, însoțit de mareșalul Rydz-Smigly. În auto-mobilul al doilea se află Marele Voievod Mihai, însoțit de generalul Fabrycy; în celelalte automobile sosește suitele română și polonă ale M. S.

M. S. Regele trece în revistă regimen-tul 57 și celelalte trupe, îngrate apro-pe de tribune. Soldații răspund foarte caldura la salutul Regelui.

Apoi Suveranul ia loc în tribuna spe-cială. Mareșalul Rydz-Smigly trece în fața trupelor pentru a da citim decre-tului Excelexenței Sale, de președinte Mo-cicki, care conferă M. S. Regelui Româ-niei demnitatea de șef onorific al regi-men-tului 57 de infanterie.

După ce citirea decretului a fost ter-minată, comandantul regimentului 57, colonelul Brodski strigă: „Trăiască Ma-jestatea Sa Regele Carol II al Româ-niei, șef onorific al regimentului no-stru.”

Soldații repetă cu entuziasm acest strigăt.

Orchestra intonează imnul regelui și Regele părăsește tribuna pentru a se duce la castelul Biedrusko, unde M. S. îmbracă uniforma de colonel de in-fanterie poloneză.

După puțin timp M. S. Regele sosește din nou, purtând uniformă poloneză, căruia de oje a infanteriei polone și ma-rele cordoanel al ordinului polon „Virtutes Militaris.”

Pe câmpul de defilare o mulțime im-mensă aclamă furtuna sosește Suve-ranului.

DEFILAREA

La ora 12 și 15 începe defilarea care a fost deschisă de generalul Enell-Kom-nowski, comandantul regiunii militare Poznań, care trece prin fața Suve-ranului a salut de trei ori cu sabia. Suveranul o răspunde cu salut militar polon la defilarea impecabilă a regi-men-tului 57 infanterie. Ofițeri și sol-dații auveau pe epoleți cifrele regale.

Urmăzând artileria grea și ușoară, au-tomobilele blindate, tankurile grele și ușoare. După un mic interval defilează la galop o brigadă întregă de ca-valerie, compusă din 3 regimente.

Prima oară a trupelor o salută aplaudă neînfrântă. Din tribune se a-zvonea în calne aplauduri fierci.

Generalul Enell-Komowski, după ter-

PRESA POLONĂ DESPRE ROMANIA

VARȘOVIA, 29 (Rador). — O a-liață a inimilor, acesta este titlul articolului de fond pe care-l publi-că astăzi marea ziare din Cracovia „Ilustrowany Kurjer Codzienny.”

„Am trăit clipe solene astăzi! Duminică la revista puterii mili-tare a armatei noastre, scrie ziarul, și bucuria noastră era cu atât mai mare cu cât această defilare impu-nătoare a trupelor poloneze se fă-cea în prezența Suveranului mareșalului nostru.”

Ziarul subliniază că între Polonia și România este o „deedată alian-ță a inimilor, o alianță care poartă înfruntarea singurătății Poloniei și României, între Mareșalul și Mareșalul.”

Suveranul României, adaugă zia-rul, a fost salut la Varșovia de o armată întreagă, de poporul întreg.

Fraternitatea de arme polono-română

VARȘOVIA, 30 (Rador). — Cere-moniile militare dela Biedrusko con-tinuă să rețină atenția presei, care vede în ele o manifestare deosebit de semnificativă a fraterni-tății de arme polono-române.

„Kurjer Poranny” scrie că solem-nitatea dela Biedrusko a depășit cadrul protocolului diplomatic și a sărbătorii nu numai alianța care unește cele două țări ci și consa-crat din nou legăturile de frater-nitate și camaraderie dintre cele două state subliniate pe vremuri prin comanda de onoare a regimen-tului român din Păltenei, acordată mareșalului Pilsudski. Aceste solem-nități dau alianței noastre o nouă strălucire adăucind valoarea ei în inimile soldaților polonezi și români. Asupra acestui impresi-onant a atras atenția M. S. Regelui Carol, când s'a adresat soldaților și ofițerilor din armata noastră cu cuvintele de exemplu camarazi de arme și când s'a exprimat convin-gerea că adâncirea camaraderiei între cele două armate contribuie să fie, adăugă ziarul, căci statele fac eforturi diplomatice pentru a men-ține pacea și securitatea, dar expe-riența arată că cele mai sigure ga-ranții pentru fiecare națiune sunt forța morală și materială și legătu-rile de prietenie și alianță cu țări-le care au aceleași aspirațiuni și a-celași interese. Polonia și Româ-nia, care observă cu calm și obiectivitate cursul evenimentelor, se conduc după aceste principii, grație cărora obțin rezultate pozitive.

Astăzi, alianța polono-română re-prezintă în Europa centrală și de răsărit o forță de 55 milioane, al că-rei stăpni sunt alcătuiti de cele două armate aliate.

Aceste armate au făcut în ultimul timp mari progrese, iar solemnită-țile militare care s'au desfășurat în prezența M. S. Regelui Carol as-arătat starea splendidă a armatei poloneze. Știm deasemenea că ar-mata română, sub conducerea M. S. Regelui Carol, a ajuns, alături de armata iugoslavă, cea mai mare putere militară din Europa centra-lă și orientală.

Astfel Polonia și România au cre-iat în Europa o forță care apără securitatea celor două națiuni, constituind în același timp un factor indispensabil pentru consoli-darea europeană. Faptul că M. S. Regele Carol a sosit în necesar să sublinieze aceasta în discursul dela Biedrusko constituie dovada cea mai convingătoare că alianța polono-română îndeplinește cu adevărat a-cel rol și se dezvoltă sub cele mai bune auspicii.

„ÎNTRĂ BALTICA ȘI MA-REA NEAGRĂ.”

VARȘOVIA, 30 (Rador). — Presa continuă să se ocupa de vizitele

adunat sub drapelul acestei armate și alături de drapelul de dăruire.

„Express Poranny” subliniază că spurtând uniformă de colonel al ar-matei polone, Regele Carol vorbește despre pace. Ziarul reproduce, comendând-o călduros, cuvântarea rostită de M. S. Regele.

„Incepând de azi, Regele Carol II poartă uniformă de colonel al ar-matei polone, iar când ori și mâine îl vom vedea din nou în aceeași u-niformă la Varșovia și la Cracovia, El va fi cu atât mai scump inimilor poloneze, încheie ziarul.”

Toate zările polone publică nu-merose fotografii și lungi dări de seamă despre prezența M. S. Rege-lui Carol în Polonia.

În capitală, mulțimea continuă să manifesteze în orice moment, la trecerea Majestății Sale și a Ma-reșalului Voevod, sentimentele de omă-giu și de admirație pentru Augustul oaspeți.

În cursul exercițiilor sale, d. Bonnet a arătat că deficitul bugetului ordinar pe anul în curs va fi între șase și zece miliarde franci, iar al bugetului extra-ordinar va fi de opt miliarde și jumă-tate franci.

Gvernul Chautemps în situație extrem de critică

Difficultățile financiare sunt extraordinare. Senzaționala expunere a d-lui Bonet. D. Leon Blum a fost nevoit să părăsească Senatul. Cum a decurs ședința de noapte a Camerei

PARIS, 29 (Rador). — Comisiunea de finanțe a Camerei s'a reunit astăzi după amiază, ascultând o lungă ex-punere a d-lui G. Bonnet, ministrul fi-nanțelor, care a indicat în linii largi programul de refacere financiară pe care guvernul are de gând să-l aplice pe baza proiectului puterilor extin-se.

În cursul expunerii sale, d. Bonnet a arătat că deficitul bugetului ordinar pe anul în curs va fi între șase și zece miliarde franci, iar al bugetului extra-ordinar va fi de opt miliarde și jumă-tate franci.

CHAUTEMPS

În cursul exercițiilor bugetar curent Tezaurul a trebuit să facă față la două scadențe importante a unor bonuri de tezaur la valoarea de 1.540.000.000 fr.

Cu privire la monedă, oratorul a a-rătat că eșirile de aur s'au ridicat în-tre 1 iunie și 22 iunie la 5.200.000.000 franci, iar între 23 iunie și 29 iunie la 2.500.000.000 franci. Disponibilitățile te-zaurului nu mai sunt astăzi decât de 20 milioane franci. Tezaurul a trebuit să ceară un avans la Casa de depozite și contescampanii la valoarea de 400 mil-i-oane franci pentru a face față cheltui-llor zilnice.

D. Bonnet a arătat că fondul de e-galizare a schimburilor a terminat re-zerva sa de rezerve.

D-a-a indicat următoarele remedii:

1. Suprimarea limitelor inferioare a cursului francului fixat prin legea monetară; legea fixase valoarea aur a francului între limitele 48-49 miligra-me aur; limite inferioare prezenta inconveniențe serioase în cazul unor pre-luni astfel încât ea trebuie suprimată;
2. Sporirea la zece miliarde franci a limitei avansurilor pe care Banca Fran-ței le face statului; 3. Acoperirea de-ficitului prin ajustări ale taxelor și im-pozitelor.

D-a-a precizat apoi că este de a-cord cu d-lul Chamberlain și Morgenthau atunci când cere suprimarea limi-tei inferioare a francului și a adăugat că președintele consiliului de miniștri al Angliei va face declarații în acest sens. Oratorul a promis că nu se vor face noul cheltuieli și a precizat că re-ajustările se vor efectua atât la impo-zitele directe, cât și la taxele indirec-te. O asemenea măsură va procura ve-nituri importante statului și va adapta prețurile la costul vieții. Guvernul este ostil oricărei măsuri de conver-siune obligatorie a resorțelor.

Textul propus de d. Bonnet a fost adoptat de comisiunea cu 20 de voturi contra 15 și șase abțineri, dintre care cinci comuniste.

CUM A PARASIT SENA-TUL D. LEON BLUM

PARIS, 29 (Rador). — Faptul că declarația guvernului a fost citită la Senat de d. Sarraut și nu de d. Blum, așa cum fusese anunțat, a provocat o surpriză generală în cer-curile politice.

Asupra cauzelor care au determi-nat această schimbare se dau urmă-toarele amănunte:

În momentul când d. Blum cobora din automobil la Senat, un fusor nar al matorului corp l-a atins în-tervenționa d-lui Jeanneney, preșe-dinte Senatului, de a face în fața d-lui o declarație cu privire la ci-dentul provocat de ministrul fi-nanțelor, d. Lebas.

Se afirmă că d. Blum a fost în-tervenționa d-lui Jeanneney, preșe-dinte Senatului, de a face în fața d-lui o declarație cu privire la ci-dentul provocat de ministrul fi-nanțelor, d. Lebas.

Cum a decurs ședința de noapte a Camerei

PARIS 29 (Rador). — Ședința Camerei a fost reluată la ora 21, fo-toliul prezidențial fiind ocupat de d. Herriot, președintele adunării.

Numărul deputaților din incintă este redus, deoarece mare parte din ei sunt prezenți la intrările dife-ritelor grupuri parlamentare care urmează să-și fixeze atitudinea față de proiectul puterilor extinse. De banca ministerială se află d-nii Chautemps, Bonnet, Delbos și Violette.

Se cere discuția imediată a pro-iectului de lege al puterilor extinse.

D. Jammy Schmidt, raportorul comisiunii financiare a Camerei ex-pune motivele, care au determinat comisiunea să adopte proiectul de lege, dat fiind gravitatea situației.

D-a-a enumeră remediile propu-se de ministrul de finanțe în actuala situație: guvernul își propune să e-chilibreze bugetul, să impiedice cheltuielile exagerate și să fixeze noua impozite.

Oratorul declară apoi: „Guvernul are de gând să reducă deficitul trans-

porturilor. El își propune să re-duce bugetul și tezaurul. Tînând ma-de de necesitățile apărării naționale guvernul este hotărât să continue cheltuielile militare. Pentru a face față cheltuielilor, guvernul se va adre-sa băncii Franței. El se va opune or-cărei conversiuni forțate. Căutăm să facem măsuri decisive și urgente. Guvernul menține politica externă te-melată pe acordul tripartit franco-german-anglo-american. Măsurile de ordin monetar, prezente de gu-vern, au primit aprobarea Statului Unite și a Angliei și nu se abat de la dispozițiile acordului tripartit.”

D. Pierre Colomb, deputat de dreapta, cere amânarea dezbaterii și critică violent atât guvernul Cha-utemps, cât și cabinetul Blum. D-a-a afirmă că politica financiară a d-lui Bonnet se abate de la programul Pro-tectului Poporului.

PARIS, 30 (Rador). — Cam-ara a votat legea deplinei pu-teri cu 390 voturi contra 228.

Cum a decurs ședința subcomiteului de neintervenție

Senzaționala hotărâri luate de Germania și Italia

LONDRA, 29 (Rador). — Sub co-miteul de neintervenție a ținut azi ședința până la ora 12 și 55 mi-nute, discutând proiectul franco-britanic privind la controlul naval al coastelor Spaniei.

D. von Ribbentrop, care s'a îna-doiat astăzi dela Berlin cu avio-nul pentru a asista la ședința su-bcomiteului, a sosit la ministerul a-facerilor străine în același auto-mobil cu d. Grandi.

Reunirea a căpătat o importan-ță deosebită prin faptul că subco-miteul trebuie să a cunoaștință de proiectul prin care Anglia și Fran-ța propun să în asupra lor întreg controlul maritim al coastelor spa-niole.

Faptul că d. von Ribbentrop a venit special dela Berlin pentru a lua parte la dezbateri și că d. Grandi asistă la ședință cu toate că s'a-nălată sa lăsa de dorit, este în-terpretat ca o dovadă de importan-ța pozițiilor pe care le vor lua cei doi ambasadori în cursul acestei se-dințe.

Delegații italieni și germani au prezentat diferite obiecții la propo-ziția guvernului francez și brita-nic de a lua asupra flotelor Marei Britanii și Franței zona de con-trol naval deținute înalță de re-tragere de marinele Germaniei și Italiei.

Delegații celor două puteri au declarat că trebuie să supună Pro-iectul franco-britanic hotărârii gu-vernurilor lor.

În așteptarea răspunsurilor pe ca-re Berlinul și Roma urmează să le dea, subcomiteul de neintervenție s'a amânat lucrările până Vineri.

În comunicatul publicat la ter-minarea lucrărilor subcomiteului de neintervenție se declară că re-prezentanții Germaniei și Italiei au anunțat hotărârea guvernurilor din Berlin Roma de a statul pe obse-vații germani și italieni din ser-viciul de control al frontierelor spaniole să demisioneze.

Franta la discreția jidanilor americani

WASHINGTON 30 (Ra-dor). — Agenția Reuter transmite:

În cercurile inițiate de aci se crede că declarația așteptată a d-lui Morgenthau, secretarul tezaurului asupra situației franco-lui francez, nu va fi făcută decât după ce Camera și Senatul francez vor fi vo-tat noua lege financiară.

Autostrada Roma-Berlin

BERLIN 30 (Rador). — Cancelarul Hitler a primit ieri pe senatorul italian Pu-ricelli, care era însoțit de d. Todt, inspector al Re-ichului pentru construc-țiile de autostrade.

Intrevederea a avut drept scop examinarea pro-iectului unei autostrade Roma — Berlin.

Cancelarul Hitler mani-festă un deosebit interes față de acest proiect. Se a-firmă, din cercurile germa-ne, că se va fi cu puțință ca porțiunea germană a au-tostradei, adică distanța Berlin — München, să fie terminată înainte de de-schiderea expoziției inter-naționale din Roma, care trebuie să fie inaugurată în 1941.

Anglia își pregătește flota

LONDRA, 30 (Rador). — Re-dactorul naval al ziarului „Dail-y Telegraph” scrie că cele 59 de vapoare engleze de război din tipul cruciatorului „King George V”, vor fi destinate în pri-mul rând pentru acțiuni ofen-sive.

Ele pot parcurge 30 de noduri pe care le pot parcurge pe oră și le dă o mobilitate de cruciător.

Victorie naționalistă pe frontul spaniol

SALAMANCA 29 (Ra-dor). — Corespondentul a-genției Havas transmite: Postul de radio naționa-list anunță că azi la amiaza a fost cucerit orașul Val-maceda de către trupele naționaliste.

RABAT 30 (Rador). — Postul local de radio anun-ță că trupele naționaliste au pătruns în localitatea Castro Urdiales, în provin-cia Santander.

Soldati din Corpul de defilare la Varșovia